



Foto: BenHaman © Midjorney

## Bibelen er de kristnes grundbog

Bibelen er oversat til omkring 3500 forskellige sprog. Tallet overgår langt alle andre oversatte bøger. Den ligger tilmed konstant på bestsellerlisten uge efter uge. Alene inden for de sidste ti år er den solgt i over 250 millioner eksemplarer.

Bibelen store udbredelse skyldes, at den er de kristnes grundbog. Hovedbudskabet er troen på Jesus som Guds søn.

Alle bør på et eller andet tidspunkt prøve at læse i denne helt særlige bog. Man kunne for eksempel vælge at læse små stykker fra Bibelen i tre til fem minutter om dagen i en periode.

Når man læser en bog, begynder man normalt forfra. Bibelen er derimod en samling af mange forskellige bøger, derfor kan man fint udvælge en tilfældig bog. Jeg vil dog foreslå, at man begynder med at læse Lukasevangeliet fra Det Nye Testamente.

Samtidig vil jeg foreslå at bruge *Bibelen 2020*. Det er en ny oversættelse på nudansk, som er til at forstå. Jeg har selv stor fornøjelse af at læse den.

Læs stille og roligt, og mærk efter, hvorfor Bibelen er en helt særlig bog. Er den blot en fortælling om et ørkenfolks gud fra en fjern fortid? Eller er det Guds ord, som vedkommer alle til alle tider? Og hvad betyder budskabet om Jesus som Guds søn for mig personligt?

God læselyst!

Søren Juul Skovenborg



Indre Missions andagter  
**NETANDAGTEN.DK**

**70 300 150**

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

DOWNLOAD PÅ  
Google Play

DOWNLOAD PÅ  
App Store



Vil du vide mere om Bibelen?

Læs mere på: [jesusnet.dk/artikel/1212](https://jesusnet.dk/artikel/1212)

## SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR  
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN  
KL. 19.00 - 22.00

**82 271 333**

Indre Mission

## Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 124. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: [jesusnet.dk/etord](https://jesusnet.dk/etord).

Layout: Ben Haman

ET ORD MED PÅ VEJEN

APRIL 2024

Jeg ville være  
en af de hårde

Bo Berentsen var mobbeoffer i det meste af sin skoletid og ønskede at hævne det ved at blive en led befalingsmand i forsvaret, men endte med at blive afskediget. Da han følte sig mest mislykket, mødte han Gud ▶

Foto: Ole Noermark Larsen

► **28**-årige Bo Berentsen blev gennem det meste af sin barndom udsat for massiv mobning. Mobberiet begyndte allerede i de små klasser. Den fysiske mobning aftog en smule efter et skoleskifte i 5. klasse, men på den nye skole ventede i stedet bagtalelse og psykisk mobning.

»Der blev sagt rigtig meget grimt, både direkte og bag ryggen, og det vigtigste var ikke, om det, der blev sagt, var sandt, men om det kunne klistre fast på den, det gik ud over,« husker Bo.

Som ny dreng i klassen og lidt stille af natur var Bo det oplagte mobbeoffer.

»Jeg blev blandt andet udråbt som racist, fordi jeg var kommet til at gøre grin med en muslimsk pige i klassen. Vi gik i 5. klasse, og det var ret uskyldigt, men jeg skulle selvfølgelig ikke have gjort det.«

Ud over sorgen og vreden over det, han blev udsat for, mærkede Bo, at de falske beskyldninger begyndte at trænge ind. Han begyndte at blive den person, som de andre beskyldte ham for at være.

»Jeg begyndte at overveje, om jeg i virkeligheden var racist. Og en dag sagde jeg fra over for en af de værste mobbere. Han var selv brun i huden, og jeg kaldte ham noget, som jeg virkelig skammer mig over i dag.«

## Bibelen er fuld af mobbeofre

Bos mor havde lært ham at bede fadervor. Derfor rakte han hånden i vejret, da konfirmationspræsten spurgte, hvor mange i klassen, der troede på Gud.

»Præsten opdagede hurtigt dynamikkerne i klassen. Han tog mig under sine vinger og var den første, ud over min familie, som viste, at han ville mig det godt,« husker Bo.

»Vi fik et rigtig godt forhold til hinanden, og han overbeviste mig om, at jeg ikke behøvede at blive i rollen som mobbeoffer. Han viste mig også, at Bibelen er fuld af mobbeofre.«

Efter 8. klasse tog Bo på efterskole, hvor han for første gang i sit liv oplevede ikke at blive mobbet. Det var en helt ny verden for ham, men vreden over alt det, han indtil da havde måttet udstå, kunne han ikke lægge fra sig.

»Efter gymnasiet søgte jeg ind til Livgarden med et mål om at blive sergent. Jeg ville være en af de hårde og lede befalingsmænd, som virkelig kunne sætte folk på plads. På den måde kunne jeg måske få afløb for noget af den vrede,



Foto: Ole Noermark Larsen

jeg bar på. Men det var ikke et godt sted for mig at være. Der var alt for mange, der ligesom jeg havde rigtig meget at bevise, og jeg var dybest set en elendig soldat.«

Allerede efter nogle måneder som menig vidste han, at det var slut. En aften, mens han ventede på sin afskedigelse, traskede han ned på KFUM's Soldaterhjem i Høvelte. Han følte sig mere mislykket, modløs og håbløs end nogensinde før.

## Mødte Gud på bunden

På soldaterhjemmet faldt han i snak med en medarbejder, som gav ham Det Nye Testamente og opfordrede ham til at læse i det. Det gjorde Bo en af de efterfølgende dage, hvor han var på øvelsestur med sit kompagni.

»Jeg begyndte forfra med Jesus' slægtstavle i Matthæusevangeliet og tænkte, at jeg jo også har en slægtsstavle. Så kom jeg til beretningen om Jesus' dåb, som mindede mig om, at jeg også selv blev døbt som barn. Og

da jeg nåede til Jesus' saligprisninger i bjergprædikenen, oplevede jeg, at ordene talte direkte til mig. 'Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres,' sagde Jesus. Wow, Gud lovede mig salighed, og han lovede mig Himmeriget, selvom jeg var fattig, mislykket og færdig. Ja, han lovede mig det alt sammen, netop fordi jeg var på bunden af mit liv og intet havde at bidrage med. Det var fuldstændig modsat alt, hvad jeg tidligere havde tænkt,« fortæller han.

Via medarbejderen på soldaterhjemmet blev Bo introduceret for en kristen ungdomsforening, og i 2016 begyndte han at studere teologi og er nu præst i folkekirken.

»Ad mange mærkelige omveje må jeg konstatere, at alt det, jeg oplevede i skolen og senere i Livgarden har været medvirkende til, at jeg er, hvor jeg er i dag. Derfor vil jeg heller ikke have været det foruden, selv om det lyder mærkeligt,« smiler han.

Ole Noermark Larsen  
Redigeret af Morten Stubkjær Klausen